Autor Guste Santini
Ponedjeljak, 23 Srpanj 2001 22:07

«Trgovački lanac Mercator dobo je kredit od 100 milijuna njemačkih maraka za proširenje svojih aktivnosti na područje Hrvatske, BiH i Jugoslavije. Kredit uz vrlo povoljne kamate i odgodu plaćanje od godinu dana, odobro je konzorcij deset slovenskih i stranih banaka na čijem su čelu Nova ljubljanska banka i West Deutche Landesbank.» Citirano prema Jutarnjem listu od 23. srpnja 2001. godine.

Evo Vam dragi čitaoče što je koncepcija i strategija razvoja. Cilj je jasan; angažirani su nacionalni i inozemni resursi u funkciji razvoja. Taktika i operativna poltika su pokazale kako se u tržišnim uvjetima vodi posao. Taktika se sastoji u osvajanju «mekših tržišta» a operativna politika u širenju prodajnih kanala u smislu prethodnice (čitaj: osvajanja tržišta) slovenskih proizvođača. Sve je zadovoljeno. Sve je «posloženo» kao da se Slovenija nalazi na dalekom istoku među «tigrovima». I kao što znate dragi čitaoče Slovenija je kandidat, u prvom krugu, za Evropsku uniju. I nikom to ne smeta. Što više širenje mreže iz Slovenije tek predstoji i u tom smislu valja očekivati dodatne aktivnosti.

Kada se rješi devizna štednja tada će se, vjerojatno, Nova ljubljanska banka pojaviti na hrvatskom bankarskom tržištu. Niti hrvatska osiguravateljna industrija neće biti mimoiđena. Sve je to već bilo naznačeno na ovim stranicama. Čekao se je samo događaj. Ako mislite da će nas mimoići slovenski investicijski fondovi odnosno drugi i treći stupanj mirovinskom osiguranja tada, dragi čitaoče, niste identificirali stupanj poslovne agresivnosti poduzetnika (Čitaj: i države) iz susjedne nam Slovenije. Zavidim im - i čestitam. Pri tome ne treba zaboraviti da im je dohodak per capita gotovo 17.000 $. Puno je to novaca i za nas građane Hrvatske prilično nedostižna brojka ma koliko mi šutili o tome. I dalje. Mnogi stručnjaci, posebno ekonomisti, iz Slovenije smatraju da se valja što bolje pripremiti za ulazak u Evropsku uniju kako građani Slovenije ne bi, u toj zajednici, bili «preriferija».

Što je sa nacionalnim lancem u Hrvatskoj. Ništa. To nama nije potrebno jer nemamo koncepciju i strategiju razvoja. Ciljevi ne postoje pa nema potrebe za sredstvima. Čemu podržavati privatni sektor koji je ekspandirajući kada nam je državna blagajna glavna i po mnogo čemu jedina preokupacija. Umjesto da jačamo nacionalne prodajne kanale mi ih internacionaliziramo. Dio tog kolača će pripasti i Slovencima. Nama će ostati ono što ne budemo mogli prodati a to je brtemenito gubicima i nema nikakve perspektive. Kriterij svjesti bit će definiran potezom kojom će Vlada odrediti sudbinu «Dione». Neću prejudicirati iako sam vrlo skeptičan u pogledu primjerenog rješenja. To pokazuje i dokazuje tretman nacionalnih osiguravateljnih stvrtki i odnos prema nacioanlnoj poslovnoj banci.